

Sa Du me te Ispalatset??

Det är vintern 1959, Jönköping har lite ofrivilligt fått en ishall och det är dags att gå och titta på Vättersnäs. Föga anade jag då att jag mer än 50 år senare på just denna plats, dock inte i samma hus, skulle ha fått vara med och uppleva SM-guld för HV 71. Nu ser jag fram emot att återigen få ryckas med, tvivla, glädjas och få utlopp för mina känslor. Föga, som sagt, anade jag när jag tog buss linje 3 från Torpa, att jag skulle bli en sådan ishockeyidiot.

Dagens bild, som jag fått från en annan ishockeyidiot, är från Jönköpings-Posten. Det är med all sannolikhet vintern 1959. Som ni ser så är sittplatserna inte fullt lika bekväma som idag. Bilden är tagen från det hörn där bortaklacken har sitt bås idag. På den tiden fanns naturligtvis inga bås för bortaklacken, man åkte helt enkelt inte till bortamatcherna. Reklamen är för en radio/tv-handlare som hette Kurt Thudén och var en framgångsrik cyklist.

Viktig seriematch

Det är match mellan Vättersnäs och Alvesta. Sittplatser runt omkring själva sargen och sedan ståplatser resten. Inga speciella ståplatsläktare på kortsidorna, Klapp och Klang är långt borta. Arenan är dimensionerad för 4 830 personer. Kanske kan man packa in 5 000, men då är nog inte de ansvariga för brandsäkerheten så glada. Det har varit klagomål från lagen om dålig kvalitet på isen, så därför har hallen varit stängd för Allmänhens åkning hela dagen. Dessutom har en expert kallats in för att inviga den något ovana personalen vid spolningskonstens hemligheter. Vid denna tid fanns inga ismaskiner och spolningen skedde med slang och i pauserna med hjälp av en trätunna liggande på en kälke, där vatten sipprade ut sakta och en duk drogs efter för att sprida vätskan. Dessförinnan hade naturligtvis "snön" på isen avlägsnats för hand.

Bortalaget med en blivande stjärna

Alvesta ligger tvåa i serien på samma poäng som Västra Frölunda. Inga förluster hitintills denna säsong. En framträdande spelare hos motståndarna är snabbskrinaren i förstakedjan på vänsteryttern. Han heter Ove Jonsson och som tur är för Vättersnäs är hans klubbteknik och puckbehandling inte av samma kaliber som hans snabbhet. Han fullkomligt flyger fram på isen. Han skulle senare komma att flyga fram även på kolstybben och blev 1962 europamästare på 200 meter. Tyvärr flög han fram lite för fort även i det civila livet och körde ihjäl sig i september 1962, fortfarande på våg uppåt i sin karriär.

Främmande fågel dragplåster i Vättersnäs

Men nu är det tryck. Vättersnäs har gått bra och dessutom har man en stor färgklick i laget. Han heter Mike Desilets. Ryktet säger att han tillbringar mer tid i baren på Stora Hotellet än i Ispalatset. Oaktat detta är denne transatlant en av de första importerna till Ishockeysverige. Var kom han ifrån? Enligt nätet kommer han från Baltimore Clippers och Indianapolis Chiefs, båda lag i den lägre proffsligan i USA. Hur han hamnat i Sverige vet jag ej, men en färgklick var det. Han tillförde en helt ny dimension i ishockeyn och skulle bli en föregångare till alla de transatlanter som sedan välldes in. Det fanns ju en proffsliga i ishockey i England och den gick i konkurs under 1959/1960. Då kom de från öst och väst, hela BSA-kedjan från Wembley Lions till exempel. Den skulle man ju se senare på säsongen i en inofficiell landskamp i Ispalatset mellan Tre kronor och just Wembley Lions. BSA-kedjan ja, B som i Kenny Booth, S som i Les Strongman och A som i Les Aning. Kenny, som skulle göra mig till ett stort fan av Tabergs SK,

där han var en briljant framspelare (lite dåtidens Esa Keskinen eller varför inte Jason Krogh), Les Strongman som hamnade i Malmö FF och slutligen Les Anings som blev en stor profil i IK Viking i Värmland.

Matchdags

Nåväl det är fredagskväll och hög tid att försöka ta sig in. Det är minst sagt fullt. Folk stod i gångarna mellan ståplats och sittplats, något som naturligtvis är förbjudet. Självt har jag knuffande lyckats ta mig upp på ståplats på den långsidan med reklamen för Kurt Thudéns affär. Stämningen är hög och intresset är enormt. Första perioden dock till Alvesta och även andra, så när slutperioden börjar leder gästerna med 2-0. Men nu kommer det kritiska, som så småningom landslaget Tre Kronor kommer att känna av i sin landskamp senare på säsongen, mot Wembley Lions. För lag som är ovana vid spel inomhus, tryter syret för spelarna i sista perioden. Ett stort plus för hemmalaget som redan vant sig vid inomhusspel.

I tredje vänder Vättersnäs matchen och går under publikens jubel fram till 5-2. Den gode Mike visar upp en nyhet för den europeiska ishockeyn när han använder sig skotteknik som vi idag kallar slagskott. På läktaren spordes om det var tillåtet att göra så och målvakten i Alvesta såg nog helst att han var någon annan stans. Nåväl, Alvesta reducerar men kommer inte närmare än 5-4.

Stor dramatik

Hur många vi var i hallen får vi aldrig veta. Den officiella siffran blev 5 755 personer, nästan 1 000 personer mer än tillåtet. Det var säkert mer än så, många togs in utan att räknas, men ett oslagbart rekord var det för gamla Ispalatset. Trycket i Palatset var enormt och när två spelare ramlade ihop vid kortsargen mot Vättersnäs, reste sig hela publiken som satt där, hävde sig fram på sargen för att se och sargen vek sig inåt. Det blev ett kort avbrott och sargen stagades upp tillfälligt.

Dessutom fanns inga fångsnät för vilsekomna puckar bakom mål och en otäck olycka inträffade, då en åskådare fick en puck i ansiktet med blodvite som följd.

Mera blodvite

Målvakten i Alvesta blev skadad i slutskedet av matchen och bars av på bår. Enligt dåvarande regelverk hade man vid byte av målvakt rätt till uppvärmning av den nye på 15 minuter. Under denna tid kom en omplåstrad ordinarie målvakt in igen och spelat kunde fortsätta.

Sedan blev det dags att ta sig hem till Torpa igen. Dock var belastningen på 3-ans buss denna kväll stor, så författaren och ett par kompis gjorde det enda rätta. Vi gick hem till Torpa och tog risken att gående passera de östra delarna av staden. Även promenaden avlöpte väl.

Text Lennart Lindberg

Källor:

Jönköpings Posten 3 januari 1959

Magnus Widell Medaljregn och magplask

Bild: Jönköpings Posten

